

Biały Kamyk

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

Zróbcie Mu miejsce

Drodzy Czytelnicy!

Oddajemy w Wasze ręce wakacyjny numer „Białego Kamyka”. Czas szybko leci... tak niedawno rozpoczynaliśmy nowy rok szkolny i katechetyczny, a już przyszedł upragniony czas wakacji. Dziękujemy Bogu za ten miniony rok szkolny i za wszystkie wydarzenia, w których dane nam było uczestniczyć. Jednocześnie prosimy Boga, aby dał nam serce mądre, abyśmy właściwie wykorzystali czas wakacji. Zachęcam i przypominam, że wakacje to czas wolny od szkoły, ale nie od Boga i Jego przykazań, od Kościoła i sakramentów.

Światowej sławy austriackiego kompozytora, pewnego razu zapytano: Czemu Pan zawdzięcza swoje osiągnięcia muzyczne? W całym życiu przy tworzeniu utworów muzycznych trzymałem się jednego: Z Bogiem je zaczynałem i zawsze ze słowami: „Chwała Bogu” je kończyłem – odpowiedział wielki kompozytor. Wykorzystajcie wakacje do tego, by odpocząć, by набrać sił na nowy rok pracy i nauki. Wykorzystajcie je do odkrywania piękna przyrody i bogactwa stworzeń.

Wszystko, co będziemy robić – podejmowane działania i decyzje – niech rozpoczynają się z Bogiem i kończą z Bogiem – wtedy każdy z Was będzie miał pewność, tak jak wspomniany wyżej austriacki kompozytor, że to, co zamierzał, i to co zrobił jest dobre.

Jako wskazówkę na ten czas wakacji przyjmijcie również słowa ks. Jana Bosko, który mówił do swych wychowanków: „Nie nazywajcie czasem relaksu takiego dnia, który w waszych sercach wywoła wyrzuty sumienia”. Niech zatem trwający czas wakacji posłuży nam jak najlepiej. Niech dobrze służą nam: góry, lasy, woda, słońce, świeże powietrze, wszystko co jest dziełem Stwórcy. Obyśmy wszyscy szczęśliwi i zdrowi mogli wrócić we wrześniu do swoich szkół i zaśpiewać z radością: „Ale to już było, znikło gdzieś za nami, choć w papierach lat przybyło to naprawdę wciąż jesteśmy tacy sami” – to znaczy szczęśliwi, radośni, wypoczęci, z Bogiem w sercu i życzliwością dla ludzi.

ks. Sławomir Głuszek

Czcigodny Księżu Proboszczu! Szanowny Solenizancie!

Z okazji Twoich imienin, które obchodzisz 27 czerwca, w dniu w którym Kościół święty czci św. Władysława Twojego patrona, jawornicka wspólnota składa Tobie Czcigodny Księżu najserdeczniejsze życzenia:
Niechaj Twój opiekun św. Władysław i Niepokalana Dziewica Pani Jawornicka przyciągną Cię i otoczą swoją przemożną opieką.
Niech łaskawy Pan nadal, nieustannie obdarza Cię błogostawieństwem.
Niech napętni wszelkimi darami, umiejętnościami, łaskami.
Niech prowadzi po drogach życiowych wyzwania i dążeń.
Niech w zdrowiu, radości, pokoju i życzliwości pozwoli zakosztować szczęścia i słodyczy wielu lat ziemskiego, kapłańskiego życia.
Niech broni przed wszelkim złem i niebezpieczeństwem.

Ksiądz Wikariusz Sławomir Głuszek
Redakcja Białego Kamyka
i cała Wspólnota Parafialna

Biały Kamyk – redaguje zespół; **Opiekun:** ks. Sławomir Głuszek;

Redakcja: Lucyna Bargieł, Andrzej Pawłowski, Wacław Szczotkowski (redaktorzy wydania), Beata Kielbowicz, Anna Kowalska, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zajac;

Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Paweł Ciaputa; **Adres:** www.bialykamyk.net; **e-mail:** bkamyk@op.pl;

REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA I OPRACOWANIA EDYTORSKIEGO NADESŁANYCH TEKSTÓW.

Wakacyjne zobowiązania wobec wiary

Tekst: Wacław Szczotkowski

Czerwiec obfitował w uroczystości liturgiczne nadzwyczajnej rangi. Wiemy dlaczego.

Z pewnością jednym z powodów, jest umocnienie naszej wiary i jej spotęgowanie. Doroczne, rytmiczne, liturgiczne powtarzanie i przypomnianie tajemnic wiary i misterii zbawienia jest znakomitym rozwiązaniem ożywienia pobożności. To wynika z kalendarza liturgicznego, że te wszystkie piękne religijne doświadczenia w tym roku, skumulowały się w jednym miesiącu. Kościół zadbał, aby przez czerwcowe obrzędy i duchowe praktyki przygotować wiernych na powściągliwy pod tym względem okres wakacyjny. Wykorzystajmy okazję, aby się umocnić wewnętrznie na jałowy w tym zakresie czas letniego odpoczynku. W poprzednim numerze nawiązaliśmy do Święta Wniebowstąpienia Pańskiego oraz doniosłości nabożeństw czerwcowych. W wakacyjnym numerze postaramy się spożytkować orędzie Zielonych Świąt, Uroczystość Trójcy Świętej i Uroczystości Bożego Ciała do ugruntowania wiary i pocrzepienia serc.

„A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem” (J 14, 26).

Duch Święty towarzyszył Panu Jezusowi od chwili wcielenia do wydarzenia wniebowstąpienia. Podobnie towarzyszy nam od momentu chrztu, aż do śmierci. Duch Święty daje nam życie Boże, czyli łaskę uświęcającą, obdarowuje nas wiarą, nadzieją i miłością, uwalnia nas z grzechu w sakramencie pokuty i powołuje do nowego życia w łasce. Jest nieustannie przy nas, aby nas chronić, prowadzić, pocieszać i uświęcać. Jego obecność w naszym życiu, podobnie jak w życiu Aposto-

łów po dniu Pięćdziesiątnicy jest tajemnicą i radością, jest zdumieniem i pokojem, jest żarliwością i mocą. Prośmy Ducha Świętego o mądrość i wszystko to co jest potrzebne, abyśmy mogli cieszyć się radością bycia dziećmi Bożymi i zabiegajmy o to, byśmy nie zmarnowali żadnego z darów i talentów jakie od Niego otrzymujemy.

W niedzielę Trójcy Świętej słyszeliśmy słowa: „Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy” (J 16, 13).

W tę niedzielę kończącą okres Wielkanocy pochylamy się nad jedną z największych tajemnic naszej wiary, w której oddajemy chwałę Bogu Jedynemu w Trójcy Osób.

Chrześcijanie to ludzie, którzy pozwalają się prowadzić Duchowi Świętemu. Bez pokory i ufności nie jest to możliwe, bowiem ludzka natura chce dominować, wiedzieć z góry, nie znosi nieprzewidzianych wydarzeń, lubi wszystko dobrze zaplanować. Wiara natomiast domaga się od nas pokornego poddania się Bożemu przewodnictwu. Dlatego Bóg zaprasza nas do wsłuchania się w głos Ducha Świętego, do podporządkowania się Jego woli, do korzystania z Jego darów, które dla nas przygotował.

Prośmy Boga w Trójcy Świętej Jedynego, który daje nam siebie, abyśmy mogli się radować życiem pochodzącym od Niego.

„Lecz On rzekł do nich: «Wy dajcie im jeść!»” (Łk 9, 13). To polecenie przeraziło Apostołów, którym Pan Jezus wiedząc, że nie mają chleba, kazał nakarmić rzesze słuchaczy, którzy za Nim podążali. Z naszego punktu widzenia, to zadanie pozbawione było logiki, ale przecież Boża mądrość i logika znacznie różni się od naszego pojmowania i rozumowania. Dokonując rozmnożenia

chleba, Pan Jezus zapowiada Eucharystię. On sam staje się chlebem, aby ciągle być obecnym wśród nas, aby posilać nas na życie wieczne.

To wielka radość, zaszczyt i wyróżnienie, że w Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej możemy razem z Panem Jezusem iść po codziennych naszych drogach. Sakrament Bożej Obecności to największy klejnot ludzkich pragnień. Kiedy przyjmujemy Go do swojego serca, trwamy w Nim, a On w nas.

Panie Jezu utwierdź nas w wierze, abyśmy zachowali jedność przez komunie w tajemnicy Eucharystii. Panie Jezu dziękujemy Ci za kapłanów, przez których możemy Cię spotykać i spożywać. Dziękujemy za każde tabernakulum na ziemi, gdzie oczekujesz na nas.

Uobecnienie tych zbawczych wydarzeń, ich przeżycie miało nam pomóc w odpowiedzi na pytanie, które stawia nam Pan Jezus w I niedzielę zwykłą po Okresie Wielkanocnym, niedzielę inaugurującą okres wakacyjnego odpoczynku: „Zapytał ich: «A wy za kogo Mnie uważacie?»” (Łk 9, 20). Pytanie wydaje się proste, lecz odpowiedź wymaga wewnętrznych przemyśleń i stanięcia w prawdzie na modlitwie. Odpowiedź na to pytanie pomoże przyjąć odpowiednią postawę wobec tych, z którymi Opatrzność Boża pozwoli nam się spotkać podczas odpoczynku, wędrówki, pielgrzymki, pracy, codziennych obowiązków. Jeśli nasza odpowiedź będzie wyznaniem wiary, że jest naszym Panem i Zba-

wicielem, to na pewno będziemy się starali uniknąć dysonansu pomiędzy tym co wyznajemy, a tym jak postępujemy.

Odpowiedź na to pytanie ułatwi nam również konstruktywne rozważenie szóstego przykazania Bożego, które w porządku chronologicznym przyszło nam podjąć na początku wakacji. To przykazanie, które dał nam Bóg w trosce o czystość naszego serca, naszych myśli i czynów jawi się nam wyraźniej w okresie urlopowym, kiedy szczególnie narażona zostaje nasza wierność Bogu w tym zakresie. Pan Jezus jasno precyzuje zakres VI przykazania: „Słyszeliście, że powiedziano: Nie cudzołóż! A Ja wam powiadam: Każdy, kto pożądliwie patrzy na kobietę, już się w swoim sercu dopuścił z nią cudzołóstwa” (Mt 5, 27–28). To zdanie jest najlepszym komentarzem do

treści szóstego przykazania Dekalogu. Pan Bóg mając na uwadze godność człowieka i wartość rodziny, a tym samym nasze szczęście, radzi: „Nie cudzołóż”. Gwarancją wartości rodziny jest wierność małżonków i ich wzajemne zaufanie. Miłość mężczyzny i kobiety stanowi ważny element ich szczęścia, ale tylko wówczas, gdy jest to miłość wierna i pełna odpowiedzialności za każdy nawet najmniejszy gest. Każde nadużycie zaufania i miłości pozostawia w sercach ludzi głęboką i trudną do uleczenia ranę (por. ks. Edward Staniek „Mini Katechizm Dorosłych”).

Dla uzupełnienia niech posłużą słowa św. Jana Pawła II: „Dziś często hołduje się przyjemności, egoizmowi, czy nawet niemoralności w imię fałszywych ideałów wolności i szczęścia. Trzeba jeszcze raz wyraźnie powiedzieć, że należy bronić czysto-

ści serca i ciała, bowiem czystość „strzeże” autentycznej miłości.”

Pamiętajmy, że zostaliśmy wezwani do życia w czystości zgodnie ze swoim powołaniem. To Pan Jezus zachęca nas do zachowania czystości i praktykowania jej jako drogi do świętości. A czystość domaga się osiągnięcia zdolności panowania nad sobą.

Katechizm Kościoła Katolickiego wymienia grzechy, które nazywa wykroczeniami przeciw czystości, godności małżeńskiej i miłości:

„Wśród grzechów pozostających w głębokiej sprzeczności z czystością należy wymienić masturbację, nierząd, pornografię i czyny homoseksualne” (KKK 2396).

„Cudzołóstwo i rozwód, poligamia i wolny związek są poważnymi wykroczeniami przeciw godności małżeństwa” (KKK 2400). ■

Pielgrzymka dzieci komunijnych

Tekst: ks. Sławomir Głuszek

W środę 12 czerwca dzieci, które w tym roku po raz pierwszy przystąpiły do Stołu Pańskiego udały się wraz z ks. Sławomirem, swoimi rodzicami oraz z Panią wychowawczynią na dziękczynną pielgrzymkę za dar Komunii Świętej do Ludźmierza. Wszyscy najpierw przybyliśmy do kościoła p.w. NMP Częstochowskiej na Bachledówce nieopodal Zakopanego. Tam wspólnie odmówiliśmy

różaniec, a po nim był czas na odpoczynek i podziwianie pięknych Tatr. Następnie wyruszyliśmy w stronę Ludźmierza. Po przybyciu na miejsce najpierw zwiedziliśmy ogród różańcowy, robiąc sobie tam pamiątkowe zdjęcia. Potem udaliśmy się do środka świątyni, aby w samo południe uczestniczyć w dziękczynnej Mszy Św. Po niej wyruszyliśmy już w drogę powrotną do naszej parafii. ■

Nowy MAN oficjalnie poświęcony i przekazany

Tekst: dh Piotr Norek

W sobotnie popołudnie 22 czerwca nadeszło wielkie święto w naszej jednostce. Poświęcono i oficjalnie przekazano do użytku nowy, średni, terenowy samochód ratowniczo-gaśniczy MAN TGM 13.290. Cała uroczystość rozpoczęła się Mszą Świętą w kościele parafialnym w Jaworniku z udziałem naszych druhów, honorowych gości oraz delegacji zaprzyjaźnionych jednostek z gminy i powiatu. Celebrował ją nasz proboszcz, ks. Władysław Salawa. Po Eucharystii pododdziały prowadzone przez dowódcę uroczystości, naczelnika OSP Jawornik – dh Pawła Cygana wraz z orkiestrą dętą ze Świątyni Górnych z kapelmistrzem Robertem Kozłowskim na czele przemaszzerowały na plac przed budynkiem naszej OSP,

by wspólnie celebrować uroczysty apel podczas tak dużego święta. Świecką część uroczystości rozpoczęto od złożenia meldunku przez dowódcę uroczystości, druha naczelnika – Pawła Cygana zastępcy komendanta powiatowego Państwowej Straży Pożarnej w Myślenicach, bryg. Wojciechowi Murzynowi. Po meldunku podniesiono przy dźwiękach hymnu RP flagę państwową na maszt. Po tym nadszedł czas na powitanie gości i przemówienie wygłoszone przez prezesa – dh Jarosława Norka. W dalszej kolejności został poświęcony i przekazany oficjalnie nowy samochód. Miejmy nadzieję, że oficjalnie już wprowadzony w użytkowanie MAN będzie jak najdłużej służyć ku chwale Boga i na ratunek ludziom. ■

Pielgrzymka Częstochowa-Licheń-Gidle

Tekst: Barbara Górecka

W środku nocy – wigilii Zesłania Ducha Świętego, punktualnie o 3.00 (mimo pory, w doskonałych humorach), wyruszyliśmy w drogę z parkingu przy kościele. Pierwszym odwiedzanym w ramach pielgrzymki miejscem była Jasna Góra. Przybyliśmy do naszej Matki i Królowej przed godziną szóstą rano więc mogliśmy uczestniczyć w odsłonięciu obrazu Matki Bożej, a następnie w sprawowanej Mszy Św. w Kaplicy cudownego obrazu. Obecność na Jasnej Górze dla każdego zawsze jest momentem wzruszającym i wzniosłym. Był czas na osobistą modlitwę i oddanie Mamie wszystkich naszych trosk, kłopotów, niepokojów ale także chwil radości i szczęścia.

Następnym etapem naszej pielgrzymki było oddalone o niespełna 4 km od Jasnej Góry i stosunkowo jeszcze mało znane przez pielgrzymów Sanktuarium Krwi Chrystusa, które słynie z relikwii Przenajdroższej Krwi naszego Zbawiciela.

Historia Sanktuarium rozpoczęła się w końcu lat 80-tych XX w., kiedy to Misjonarze Krwi Chrystusa poszukiwali terenu pod budowę domu służącego celom formacyjnym zgromadzenia oraz mogącego przyjmować pielgrzymów przybywających na rekolekcje. W 1989 r. otrzymali oni grunt od dwóch kobiet, pragnących w ten sposób wypełnić wolę swego ojca, który pozostawił działkę z przeznaczeniem na potrzeby Kościoła. Jeszcze w tym samym roku powstała pierwsza kaplica. Przez kolejne lata trwało wznoszenie obiektów zakonnych i rekolekcyjnych. Misjonarze zbudowali także „Drożki Przenajdroższej Krwi”, na które składa się siedem kaplic ku czci Siedmiu Przelań Krwi Zbawiciela.

Sanktuarium Krwi Chrystusa zostało oficjalnie erygowane przez arcybiskupa częstochowskiego, dr Stanisława Nowaka, 21 października 1999 r. W Sanktuarium przechowuje się relikwię Przenajdroższej Krwi, będącą darem Sióstr Przenajdroższej Krwi Chrystusa z Schellenbergu w Liechtensteinie. Pobożność związana z kultem Krwi Chrystusa wiąże się z legendą o św. Longinie. Ów rzymski żołnierz, który na Golgocie odbywał służbę przy ukrzyżowaniu Jezusa, przebił włócznią bok Jezusa. Krew i woda wypływając z otwartej rany Jezusa, skropiła twarz Longinusa co przyczyniło się do uzdrowienia go z choroby oczu. Wstrząśnięty tym wydarzeniem wziął ze sobą ziemię zmieszaną z Krwią Chrystusa, nawrócił się i wędrując do Mantui głosił po drodze Chrystusa. Tam zatrzymał się w pewnym domu i z obawy przed prześladowaniami ukrył tę relikwię w miejscu w którym w późniejszych wiekach wzniesiono bazylikę. 2 grudnia 37 r. podczas prześladowań oddał życie za Chrystusa, stając się świętym męczennikiem. Po zapoznaniu się pokrótce z historią Sanktuarium każdy z pielgrzymów został indywidualnie pobłogosławiony Relikwiarzem Krwi Chrystusa.

Ten etap naszej podróży bardzo trafnie wplótł się w trasę pielgrzymki, która wiodła nas do sanktuariów Maryjnych, gdyż pomimo niezaprzecznego faktu, że to Jezus jest źródłem wszystkich łask, Maryja jest Tą, która je nosi i rozdaje. Jest Szafarką Przenajdroższej Krwi, która z Kalwarii spływa na całą ludzkość, użyżniając ją obficie swymi duchowymi dobrami.

W godzinach popołudniowych dotarliśmy do Łasku Grąblińskiego, gdzie odprawiliśmy drogę krzyżową oraz wstąpiliśmy na krótką modlitwę do Kościoła Matki Bożej 10 Cnót Ewangelicznych, który stanowi część kompleksu klasztornej sióstr z Zakonu Najświętszej Maryi Panny potocznie nazywanych anuncjatkami. Duchowość anuncjatek można streścić w jednym zdaniu: „Naśladować Maryję, aby podobać się Chrystusowi”. Regułę ich życia stanowi Dziesięć Cnót Ewangelicznych Matki Bożej: naśladowanie Najświętszej Maryi Panny Najczystszej, Najroztropniejszej, Najpokorniejszej, Najwierniejszej, Najpobożniejszej, Najposłuszniejszej, Najuboższej, Najcierpliwiejszej, Najmiłosierniejszej, Najboleśniejszej. Nazwa anuncjatk (po francusku *annonciade*) pochodzi od słowa *annonciation*, które oznacza zwiastowanie.

Po przyjeździe do Lichenia zostaliśmy rozlokowani w wygodnych pokojach domu pielgrzyma „Betlejem” skąd, w zależności od ich usytuowania, rozpościera się piękny widok na bazylikę lub kościół pw. Św. Doroty. Plan na wieczór obejmował uczestnictwo w sanktuarium w apelu Maryjnym, różańcu oraz procesji ze światłami. Ale, że „wiatr wieje tam gdzie chce”... to część naszej grupy „przywiał” do kościoła pw. Św. Doroty, w którym wspólnota „Ekipa dla Jezusa” wraz z opiekunem księdzem Rafałem Krauze przygotowała czuwanie modlitwne przed uroczystością Zesłania Ducha Św. Program był bardzo bogaty i obejmował apel Maryjny, konferencję o Maryi – Oblubienicy Ducha Św., uwielbienie Pana Jezusa w Najświętszym Sakra-

mencie, modlitwę o nowe wyłanie Ducha Świętego, Eucharystię, indywidualne błogosławieństwo z nałożeniem rąk przez kapłana, a na końcu agapę. Członkowie wspólnoty z wielką serdecznością i gościnnością zapraszali wszystkich uczestników nabożeństwa na agapę częstując (choć była to już północ) żurkiem, ciastami, kawą i herbatą – nie wypuszczając bez poczęstunku nikogo. Każdy z uczestników mógł również zabrać jabłko z przypiętym cytatem z ewangelii związanym z konkretnym owocem działania Ducha Św. takim jak np. wierność, wytrwałość, cierpliwość łagodność, opanowanie.

Następnego dnia, w święto Zesłania Ducha Św. uczestniczyliśmy w eucharystii, której przewodniczył bp. Aleh Butkiewicz, ordynariusz diecezji witebskiej na Białorusi. W homilii podkreślił znaczenie przeżywania tego święta w tak pięknym wieczniku – w tak pięknej bazylice wraz z Maryją, tak jak apostołowie sprzed dwóch tysięcy lat. Przybliżył także problemy życia codziennego oraz specyfikę działalności kościoła na Białorusi.

Po obiedzie wyruszyliśmy w drogę powrotną. Zatrzymaliśmy się w sanktuarium Matki Bożej Gidelskiej, które jest położone pomiędzy Częstochową, a Radomskiem. Dzieje tego sanktuarium przybliżył nam w krótkim rysie jeden z braci dominikanów – gospodarzy tego miejsca. Historia maleńkiej, bo zaledwie dziewięciocentymetrowej figurki Matki Bożej z Dzieciątkiem zaczyna się w 1516 roku. Wiosną tego roku rolnik Jan Czeczek orał swoje pole w miejscu, gdzie dziś wznosi się klasztorny kościół. Naraz, ku jego zdziwieniu, woły ustały w orce, a nawet padły na kolana. Nic nie pomogły przynagłania ani razy. Wreszcie i mężczyzna zauważył niezwykłą jasność bijącą z ziemi, a wśród tej jasności „obrazek mały głazowy Najświętszej Panny, wielkości na dłoń, na kamieniu wielkim, który był wydrążony na kształt kielicha”. Wieśniak nie potrafił zrozumieć cudownych zna-

ków i potraktował swoje znalezisko jako skarb materialny. Ukrył figurkę w chałupie, na dnie skrzyni z odzieżą. Kiedy on i jego rodzina utracili wzrok, wówczas pobożna kobieta, która pomagała nieszczęśliwym, zainteresowała się cudowną wonią i światłością bijącą ze skrzyni. Opowiedziała o wszystkim gidelskiemu proboszczowi i odtąd rozpoczął się czas publicznej czci oddawanej Maryi w tym wizerunku. Posążek obmyto z prochu ziemi i przeniesiono do kościoła parafialnego. Wodą, która pozostała po obmyciu, Czekowie przetarli swe oczy i natychmiast odzyskali wzrok. Na pamiątkę tego wydarzenia zachował się do dziś zwyczaj „Kąpiółki”, to znaczy ceremonialnego obmywania raz w roku figurki w winie. W pełnym ufności i pobożnym przeświadczeniu pątnicy używają wina z tej „Kąpiółki” na znak swojej wiary w moc Tej, którą nazywają Uzdrawieniem chorych. Krążą wśród wiernych opinie, że Matka Najświętsza z Jasnej Góry jest głównie lekarką dusz (nawrócenia), a z Gidel – lekarką ciał. W uznaniu starożytności kultu Cudownej Figury 12 listopada 1922 r. kapituła watykańska w imieniu Ojca Świętego Piusa XI wydaje dekret koronacyjny dla Matki Bożej Gidelskiej. Koronacja cudow-

nej figury Matki Bożej Gidelskiej odbyła się na wzgórzu za klasztorem 19 sierpnia 1923 r. w której uczestniczyło około 300 tys. wiernych. Prowadzący prelekcję przybliżył nam również postać Achillesa Rattiego – nuncjusza apostolskiego w Rzeczypospolitej Polskiej, późniejszego papieża Piusa XI, który był z nami w czasie kiedy nasza ojczyzna dźwigała się po 123 latach niewoli i na nowo zaistniała na mapie Europy. O tym jak bardzo związany był z Polską i Polakami świadczy fakt, że sam siebie nazwał „Polakiem między Polakami”. Był bardzo ceniony przez Polaków i ówczesne władze. O jego wielkim oddaniu i odwadze świadczy fakt, że w 1920 roku kiedy hordy bolszewickie miały spaść na stolicę Polski nie opuścił Polski i Polaków. Polacy w dowód wdzięczności dedykowali mu medal wybitny przez Mennicę Polską w 1930 roku – w 10 rocznicę Cudu nad Wisłą – z napisem OJCIEC ŚWIĘTY PIUS XI W 1920 ROKU NIE OPUŚCIŁ WARSZAWY.

W myśl zasady głoszonej przez znanego benedyktyna o. Leona Knabita: „z gębą jak cmentarz świata nie zbawisz” wróciliśmy radośni, uśmiechnięci i pełni doznanych wrażeń – przede wszystkim tych duchowych. ■

Aby wiarę swoją mężnie wyznawać, bronić jej i według niej żyć!

Tekst: Wacław Szczotkowski

Podczas uroczystej Eucharystii o godzinie 18.00, w środę 19.06.2019 r. Jego Eminencja Ksiądz Kardynał Stanisław Dziwisz udzielił ósmoklasistom z Jawornika sakramentu bierzmowania, a następnie po zakończeniu liturgii Mszy św. podczas ceremonii przy nowo wybudowanym budynku parafialnym dokonał aktu poświęcenia tegoż domu, któremu nadano imię św. Jana Pawła II.

„Kiedy Apostołowie w Jerozolimie dowiedzieli się, że Samaria przyjęła słowo Boże, wysłali do niej Piotra i Jana, którzy przyszli i modlili się za nich, aby mogli otrzymać Ducha Świętego. Bo na żadnego z nich jeszcze nie zstąpił. Byli jedynie ochrzczeni w imię Pana Jezusa. Wtedy więc wkładali [Apostołowie] na nich ręce, a oni otrzymywali Ducha Świętego” (Dz 8,14–17).

Pozwolę sobie na porównanie zdarzeń; tego które miało miejsce przed dwoma tysiącami lat, przywołanego powyższym tekstem biblijnym i tego z przed kilkunastu dni przeżywanego w naszej wspólnocie parafialnej. Zamierzam zwrócić w ten sposób uwagę na podobieństwo między wydarzeniami z Samarii opisanymi w Dziejach Apostolskich, a liturgią sakramentu bierzmowania z środy 19.06.2019 r., która miała miejsce w naszej świątyni parafialnej. Ks. Kardynał Stanisław Dziwisz, następca apostołów, przez włożenie rąk na kandydatów ósmych klas Szkoły Podstawowej w Jaworniku przekazał im Ducha Świętego. Tak jak mieszkańcy Samarii, po przyjęciu chrztu oraz wyznaniu wiary w Jezusa Chrystusa przyjęli od Apostołów przez włożenie na nich rąk Ducha Świętego, tak również młodzi chrześcijanie z naszej miejscowości zostali przez posługę biskupa, gestem nałożenia rąk umocnieni Duchem Świętym. Trzeba podkreślić, że pretendujący do tego zaszczytnego i nadprzyrodzonego daru przez okres dwóch lat podejmowali starania, aby jak najgodniej przygotować się do sakramentu dojrzałości chrześcijańskiej uczestnicząc w parafialnej katechezie, w nabożeństwach, we wspólnej modlitwie, w Eucharystii oraz regularnie przystępując do sakramentu pokuty. Swoją odpowiedzialną postawą i zaangażowaniem potwierdzili, że nie zmarnowali

czasu przygotowań. Ks. Kardynał Stanisław Dziwisz był zbudowany szczerą postawą pobożności kandydatów podczas liturgii i przyznał, że jest ona świadectwem ich autentycznej wiary. Podkreślił, że jawornicką młodzież cechuje postawa skupienia, dojrzałości i wrażliwości. Prezentowanie się z klasą i piękne świadectwo było dostrzeżone przez wszystkich uczestników sakramentalnej liturgii i wybornie opatrzone komentarzem Jego Eminencji Księdza Kardynała

Dopełnieniem i zwieńczeniem tych doniosłych uroczystości z udziałem Księdza Kardynała był akt poświęcenia Domu Parafialnego, zbudowanego ku czci św. Jana Pawła II. Ważne znaczenie miał fakt, że obrzędu poświęcenia Domu Parafialnego im. Św. Jana Pawła II dokonał osobisty sekretarz świętego papieża, współpracownik i bezpośredni świadek Jego świętego życia. Podczas ceremonii poświęcenia ks. Kardynał wyraził pragnienie, które jak sądził jest pragnieniem samego świętego patrona Jana Pawła II, aby powstały staraniem Ks. Proboszcza Władysława Salawy oraz dzięki ofiarności parafian piękny Dom Parafialny, służył budowaniu jedności i miłości wspólnoty Parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego. Pozostało nam tylko podpisać się obiema rękami pod tym życzeniem i sobie życzyć, aby to pragnienie Jego Eminencji się spełniło.

Nie może ująć naszej uwadze fakt, że to piękne dzieło budowy domu parafialnego od samego początku wspierał Pan Bóg swoją łaską i pomimo wielu przeciwności właśnie dzięki Jego wsparciu i błogosławieństwu zostało z powodzeniem ukończone. Warto przypomnieć, że cała historia budowy rozpoczyna się wydarzeniem poświęcenia placu pod budowę tego domu, którego na prośbę ks. Proboszcza dokonał Kardynał Agostino Vallini, wikariusz generalny Rzymu, przebywający wówczas w naszej parafii podczas światowych dni młodzieży w 2016 roku. Natomiast dzieło budowy zostało ukoronowane aktem poświęcenia Domu Parafialnego przez Kardynała Stanisława Dziwisza. Kończąc, ośmielę się zauważyć, że można by nieskromnie przyjąć, iż budowa Domu Parafialnego to wyjątkowe dzieło, skoro na drodze jego tworzenia i powoływania do życia Pan Bóg postawił te wyjątkowe osobistości Kościoła Powszechnego. ■

Uroczystość Bożego Ciała

Tekst: Dawid Grzeszkowicz

Czerwiec to najszczęśliwszy okres w życiu ucznia. Koniec szkoły i początek wakacji. Piękna słoneczna pogoda skłania do wakacyjnych wyjazdów i od odkrywania nieznanymi zakątków naszej małej i dużej Ojczyzny, jak i do wyjazdów zagranicznych. Czerwiec to w kościele katolickim szczególnie czas uwielbienia Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz obchody pięknego święta – Bożego Ciała. Lecz co tak naprawdę wtedy świętujemy?

Uroczystość Bożego Ciała jest naszym dziękczynieniem i wyrazem szacunku, podziwu, miłości do Trójcy Świętej ukrytej pod postacią Najświętszego Sakramentu. Kościół od samego początku głosił wiarę w realną obecność Chrystusa w Najświętszym Sakramencie. Chrystus ustanowił Najświętszy Sakrament przy Ostatniej Wieczerzy. Opisali to trzej Ewangelisci: Mateusz, Marek i Łukasz oraz i św. Paweł Apostoł. Prawdziwa i rzeczywista obecność Jezusa Chrystusa pod postaciami chleba i wina opiera się według nauki Kościoła na słowie Jezusa: „To jest Ciało moje... To jest krew moja” (Mk 14, 22.24).

Katechizm Kościoła Katolickiego mówi, iż „sposób obecności Chrystusa pod postaciami eucharystycznymi jest wyjątkowy... W Najświętszym Sakramencie Eucharystii są zawarte prawdziwie, rzeczywiście i substancjalnie Ciało i Krew wraz z duszą i Bóstwem Pana naszego Jezusa Chrystusa, a więc cały Chrystus” (KKK 1374).

Uroczystość wyrosła na podłożu adoracyjnego kierunku pobożności eucharystycznej rozwijającej się na Zachodzie od przełomu XI i XII w. Bezpośrednią przyczyną ustanowienia uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa były objawienia bł. Julianny z Cornillon. Pod ich wpływem bp Robert ustanowił w 1246 r. święto Bożego Ciała, początkowo dla diecezji Liege.

W 1252 r. legat papieski rozszerzył obchodzenie tego święta na Germanię natomiast papież Urban IV bullą *Transiturus* z 1264 r. ustanowił Boże Ciało świętem obowiązującym w całym Kościele jako „zadośćuczynienie za znieważanie Chrystusa w Najświętszym Sakramencie, błędy heretyków oraz uczczenie pamiątki ustanowienia Najświętszego Sakramentu”. Śmierć Urbana IV

przeszkodziła ogłoszeniu bulli. Dokonał tego papież Jan XXII (w 1334 r.), natomiast papież Bonifacy IX polecił w 1391 r. wprowadzić święto Bożego Ciała wszędzie tam, gdzie jeszcze nie było ono obchodzone.

W Polsce obchody tego święta wprowadził biskup Nankier w Krakowie w 1320 r. Formą świętowania jest uroczysta procesja z Najświętszym Sakramentem do czterech ołtarzy w danej miejscowości, a na zakończenie procesji udzielane jest wiernym błogosławieństwo. Procesje w Polsce wprowadzono gdzieś około XV wieku. W Niemczech procesję w uroczystość Bożego Ciała łączono z procesją błagalną o odwrócenie nieszczęść i dobrą pogodę, dlatego przy czterech ołtarzach śpiewano początkowe teksty Ewangelii i udzielano uroczystego błogosławieństwa. Do Polski ten zwyczaj zawitał w I poł. XVII wieku. Procesje odprowadzono z wielkim przepychem i były traktowane jako publiczne wyznanie wiary. W Polsce po rozbiorach procesjom nadano również inne znaczenie – manifestacja swojej przynależności narodowej. Po II wojnie światowej procesje były znakiem jedności narodu i przywiązania do wiary chrześcijańskiej, dlatego komunistyczne władze zakazywały ich.

W ostatnim Marszu Równości w Gdańsku działacze społeczności LGBT sprofanowali procesje Bożego Ciała wstawiając zamiast monstrancji z Najświętszym Sakramentem – żeńskie narządy płciowe. W tym happeningu działacze LGBT wyśmiewali rzesze Polaków przywiązanych do tradycji i religii, którzy co roku mają duchową potrzebę ruszenia w procesji Bożego Ciała z innymi katolikami. Przekaz był jasny: jesteście głupkami, zacofanymi idiotami, którzy hołdują przestarzałym obyczajom. Ja tak ten incydent odebrałem. Dla wielu ludzi może to być przykre i poniżające.

Uczestnicząc w obchodach Bożego Ciała módlmy się nie tylko za naszych przyjaciół, lecz przede wszystkim za osoby z którymi nam nie jest po drodze – o opamiętanie się dla nich i wzajemny szacunek i pokój. ■

Zakończenie roku formacyjnego u Grupy Apostolskiej

Tekst: an. Karolina Pająk

Na pierwszym spotkaniu w tym miesiącu, pomimo słonecznej pogody, zastanawialiśmy się nad parasolami. Były one głównym tematem „Dobranocki” o. Adama Szustaka, na podstawie której an. Basia prowadziła spotkanie. Doszliśmy do wniosku, że w szarej, deszczowej rzeczywistości, wśród czarnych parasoli, chrześcijanin powinien być takim żółtym parasolem pełnym słońca i uśmiechu dla innych. Zachęcamy do wysłuchania dobranocki na YouTube: Dobranocka [#103] Żółty parasol

Od 14 do 16 czerwca pojechaliśmy na weekendowe Dni Skupienia do Zawadki, których główny temat brzmiał: „Jestem Dzieckiem Boga”. Spędziliśmy ten czas bardzo intensywnie, zarówno na zabawie i wspólnej integracji, jak również na bliższym spotkaniu z Panem.

Dni Skupienia rozpoczęliśmy Mszą Świętą u nas w Jaworniku. Po niej pełni radości i pogodnych nastrojów wyruszyliśmy do ośrodka. Po przyjeździe i rozlokowaniu w pokojach, zjedliśmy pyszną kolację, a następnie bawiliśmy się i tańczyliśmy na świeżym powietrzu w ramach pogodnego wieczorku. Na

koniec dnia udaliśmy się do kaplicy na krótką adorację, żeby podziękować Panu za wspaniałą pogodę, możliwość wyjazdu i nas samych.

Kolejny dzień rozpoczęliśmy śpiewem „Każdy wschód słońca” i modlitwą. Po śniadaniu każda grupa wypełniała swoje obowiązki m.in. pomoc w przygotowaniu posiłków i zmywanie po nich, zamiatanie i mycie ośrodka, a także przygotowanie oprawy Mszy Świętej i innych nabożeństw. Kolejnym punktem dnia była konferencja,

a zaraz po niej praca w grupach, która związana była z tematem naszego wyjazdu. Następnie zebrał się w auli na śpiewie, gdzie mogliśmy podszlifować swoje zdolności wokalne, ale też wspólnie się bawić. W południe odmówiliśmy Anioł Pański, po czym udaliśmy się na obiad. Naszą kucharką była an. Karolina, która dbała, byśmy mieli co jeść i mieli siłę na każdy intensywny dzień. Jej pomocnikiem był ks. Sławomir, który w kuchni mógł rozwijać swój talent kulinarny. O 15:00 odmówiliśmy Koronkę do Miłosierdzia Bożego, a zaraz po niej zebrał się na Mszę Świętą. Godzinę później był czas na trochę szaleństwa i ochłody w tak upalny dzień. Wyszliśmy przed budynek, żeby zagrać w baloniadę. Gra polega na tym, że dzielimy się na dwie drużyny, w których

każda para ma ręcznik i ich zadaniem jest przerzucać balony napełnione wodą na drugą stronę boiska. Zabawa wszystkim bardzo się podobała. O 18:00 udaliśmy się za ośrodek na ognisko. Pośpiewaliśmy, zjedliśmy smaczne kiełbaski i spędziliśmy miło czas na wspólnej rozmowie i słuchaniu kawałów ks. Sławka. Ostatnim punktem tego dnia była dłuższa adoracja z możliwością spowiedzi, w trakcie której słuchaliśmy listów od Pana Boga do nas i Jego Słowa Bożego.

Niedziela była bardzo krótkim dniem, gdyż spieszyliśmy się, żeby wcześniej wyjechać. Po modlitwie porannej, śniadaniu i wypełnianiu dyżurów, zebrał się na śpiewie. Następnie udaliśmy się na Mszę Świętą w naszej kaplicy razem z mieszkańcami Zawadki. W trakcie obu Mszy i konferencji ks. Sławek wygłosił do nas Słowo Boże, za które bardzo mu dziękujemy. O 11:30 udaliśmy się na obiad – tradycyjny rosół. Następnie był czas na pakowanie i sprzątanie ośrodka, a o 13:00 wyjechaliśmy w drogę powrotną do Jawornika.

W ostatnim tygodniu spotkań – 21 czerwca – zakończyliśmy nasz rok formacyjny. W trakcie Mszy Świętej dziękowaliśmy za czas spędzony razem, na poznawaniu Pana Boga oraz samych siebie coraz bardziej. Mamy nadzieję, że w tak liczonym gronie spotkamy się we wrześniu. Wszystkich chętnych zapraszamy na spotkania! Życzymy wszystkim udanych, bezpiecznych i pełnych Boga wakacji!

Zakończenie roku szkolnego

Tekst: Aneta Murzyn

*Chociaż słońce jasno świeci,
Trochę smutne są dziś dzieci.
Bo koniec roku, przedszkola mija czas,
Teraz wakacje czekają nas.*

21 czerwca 2019 r. odbyła się w naszym przedszkolu uroczystość zakończenia roku przedszkolnego oraz pożegnania starszaków. Dzieci miesiąc wspólnych zabaw i zajęć już za nami, aż nadszedł czas wakacji i pożegnań. W uroczystości zakończenia roku uczestniczyły przedszkolaki z wszystkich grup.

Na początku wystąpiły dzieci z grupy maluszków. Zaśpiewały piosenkę o wakacjach, oraz popisały się tańcem z chustą animacyjną. Następnie rozpoczął się występ 4-5 latków z grupy Biedronek. Były wiersze, piosenki i wspinały taniec,

który zachwycił wszystkich. Na zakończenie najważniejszy punkt uroczystości – występ 5 latków z grupy Sówek i 5,6 latków z grupy Krasnali. Dzieci pod okiem swoich pań dostojnie prezentowały swoje umiejętności artystyczne, recytatorskie i taneczne. Po części artystycznej przyszedł czas na podziękowania, rozdanie dyplomów, oraz nagrody i niespodzianki.

Kolejnymi absolwentami naszego przedszkola opuszczają nas, by rozpocząć po wakacjach naukę w klasie pierwszej. Życzymy im wielu sukcesów i spełnienia marzeń, a wszystkim dzieciom i rodzicom udanych wakacji. ■

Wycieczka do Rabkolandu

Tekst: Barbara Biernacka-Żaba

„Rabkoland” – to słynny rodzinny Park Rozrywki dla dzieci, mieszczący się w Rabce. Nauczycielki Aneta Murzyn i Barbara Biernacka-Żaba zaplanowały tam wycieczkę dla maluszków na zakończenie roku. W dniu 11 czerwca dzieci z grupy Żabek ubrane w zielone podkoszulki z logo przedszkola wsiadały do autobusu, który miał je zawieźć do magicznego miejsca relaksu i zabawy. Ten dzień dostarczył wszystkim dzieciom wiele atrakcji. Różnorakie i bajecznie kolorowe urządzenia oferowały ciekawe przeżycia w czasie przejażdżek. Była jazda na konikach, pływanie łódkami i na rybkach, różnego rodzaju karuzele, jazda pociągami – zwiedzanie safari, zwiedzanie kolejką cyrku i wiele, wiele innych atrakcji. W przerwie

dzieci zjadły przygotowane w przedszkolu kanapki i bułeczki – po takim cyklu zabaw apetyty dopisywały wszystkim dzieciakom. Wszystkie atrakcje w parku rozrywki cieszyły się dużym powodzeniem. Najwięcej śmiechu wywołała „Sala luster”, gdzie dzieci z wielkim zainteresowaniem przeglądali się w krzywym zwierciadle porównując swój wygląd, długość kończyn i zaśmiewając się do łez.

Trudno było dzieciom wyjść ze świata bajkowego żeby wrócić do przedszkola. Zmęczenie było widoczne dopiero podczas powrotu do przedszkola, gdzie w autobusie zasnęła prawie połowa dzieci. Druga połowa dzieliła się ze sobą wrażeniami i nadal dokazywała. Wycieczka bardzo się udała, pogoda

dopisywała, dzieci do przedszkola wróciły całe i szczęśliwe. Jest to bardzo ciekawe miejsce pełne atrakcji i żadne dziecko tam się nie nudzi. ■

1 lipca – Najdroższej Krwi Jezusa

Dział „Kamyczek dla dzieci” opracowała Lucyna Bargieł

W czerwcu czciliśmy Boskie Serce Jezusa, w lipcu oddajemy cześć Jego Najdroższej Krwi.

Relikwie z Golgoty

Dziś o rozwój kultu Krwi Jezusa troszczy się przede wszystkim Zgromadzenie Misjonarzy Krwi Chrystusa. Misjonarze prowadzą sanktuarium w Częstochowie i przechowują autentyczne relikwie Krwi Chrystusa, mające bardzo długą i skomplikowaną historię.

Wszystko zaczęło się od rzymskiego żołnierza Longina, który przebił bok Jezusa. Legendy mówią, że miał kłopoty ze wzrokiem. Krew tryskająca z Jezusowego serca zalała mu twarz. Longin doznał uzdrowienia oczu i nawrócił się. Z wdzięczności zebrał trochę ziemi nasączonej krwią Jezusa, wziął też gąbkę, na której podano Mu ocet, i obie relikwie ukrył w Mantui we Włoszech. Wiadomo, że zakopał je w ziemi, jednak wkrótce sam zginął męczeńską śmiercią. Relikwie odnaleziono dopiero w 804 r. 120 lat później ponownie zostały ukryte i odnaleziono je w 1048 r. W szukaniu relikwii za każdym razem pomagał św. Andrzej. Przychodził we śnie do wiernych wyznawców, podpowiadając, gdzie szukać drogiego skarbu. Do naszych czasów przetrwała jedynie niewielka część relikwii Krwi Chrystusa. Gąbka zniknęła i do dziś nie wiadomo, gdzie może się znajdować.

Cząstka tych niezwykłych relikwii trafiła do Częstochowy w 1998 r. Misjonarze otrzymali je od Zgromadzenia Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa. Teraz błogosławią nimi indywidualnie każdego pielgrzyma, który przybywa do ich sanktuarium. ■

Lato płynie do nas

Raz, dwa, raz i dwa
Słońce idzie drogą
Z górki chmurki płyną dwie
Śpieszą się jak mogą.

Hop, hop słyhać w koło
Hop, hop echo woła
Po jeziorze łódka mknie
Lato płynie do nas.

Raz, dwa, raz i dwa
Nadszedł czas zabawy
Pędzi, goni w polu wiatr
Chce się bawić z nami

Raz, dwa, raz i dwa
Wiatr wesoło płąsa,
W górze, w chmurze, w ciszy pól
Dzwoni śpiew skowronka.

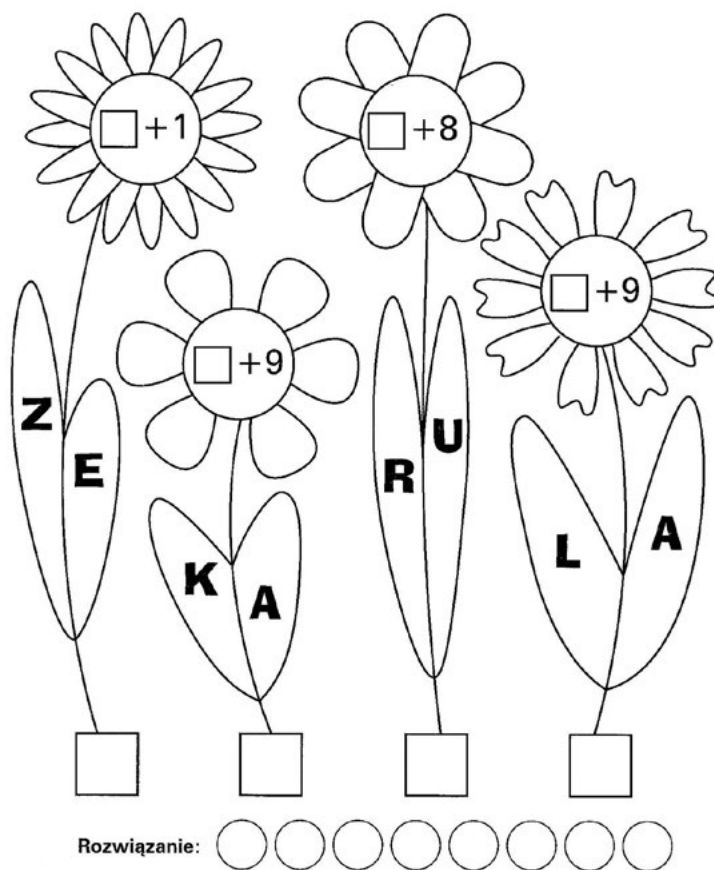

Rozwiąż działania i pokoloruj dziewczynkę. Kolory kredek:

- 2-czerwony,
- 3-jasno niebieski,
- 4-ciemno niebieski,
- 5-kremowy,
- 6-różowy,
- 7-jasno zielony,
- 8-ciemno zielony,
- 9-żółty

Kwiatki z rabatki

Policz płatki na każdym kwiatku. Do ich ilości dodaj cyfry, które widzisz w środku, a wyniki wpisz do pustych krater na dole. Uzyskane liczby uporządkuj od najmniejszej do największej. W tej właśnie kolejności przenieś do diagramu litery znajdujące się na liściach i odczytaj rozwiązanie.

to, że przy sprzyjających okolicznościach istnieje możliwość rozpoczęcia budowy w następnym roku. Burmistrz poinformował też RS o pozyskanych środkach na modernizację placu zabaw oraz remont drogi „Za szkołą” tzw. Węgrzynówka. W Jaworniku będą też wykonane wiaty przystankowe na Zakopiance. Toczą się też prace związane z przygotowaniem inwestycji – budowa węzła na Zakopiance. Trzymamy kciuki za działania Burmistrza bo realizacja tych zamierzeń poprawi zdecydowanie komfort życia w naszej miejscowości. ■

Intencje mszalne

15.07.2019, poniedziałek

18.00 rezerwacja

16.07.2019, wtorek

7.00 1) dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, zdrowie, opiekę MB dla całej rodziny

2) ++ Józef i Anna Szlachetka, Jan i Barbara Szlachetka, Franciszek i Franciszka Łapa

9.00 O szczęśliwe rozwiązanie dla Justyny i Boże błogosławieństwo dla całej rodziny

18.00 dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, zdrowie, opiekę MB dla Jadwigi i Włodzimierza w 45. r. ślubu

17.07.2019, środa

18.00 ++ Paweł Kurowski, Maria żona r. śm., Stanisław, Kazimierz, Karol synowie, Jan Kurowski, Janina żona, Tadeusz Kurowski, Adam syn, Krystyna Kurowska, Krystyna Kurowska, Andrzej Hudaszek

18.07.2019, czwartek

7.00 ++ Czesław Majda, Jan i Katarzyna, Władysława Leśniak

19.07.2019, piątek

18.00 + Jan Podoba

20.07.2019, sobota

18.00 rezerwacja

21.07.2019, niedziela

7.00 rezerwacja

9.00 rezerwacja

11.00 rezerwacja

22.07.2019, poniedziałek

18.00 ++ Walenty Owczarkiewicz, Anna żona, Władysław Szlachetka, Zofia żona, Andrzej Łapa, zmarli z rodziny Owczarkiewicz

23.07.2019, wtorek

7.00 + Grzegorz Janas – od Sylwii i Marcela z dziećmi

24.07.2019, środa

18.00 + Adrian Wilkołek – od koleżanek i kolegów z Jawornika

25.07.2019, czwartek

7.00 rezerwacja

26.07.2019, piątek

18.00 ++ Władysław Prokocki, Anna żona, Roman syn, Marian, Maciej i Franciszek zięciowie, Elżbieta wnuczka

27.07.2019, sobota

18.00 W intencji rodzin i małżeństw

28.07.2019, niedziela

7.00 rezerwacja

9.00 dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, zdrowie, opiekę MB dla Anny i Jana w 25. r. ślubu

11.00 ++ Stanisław Drózd, jego rodzice, Johan Pressler

29.07.2019, poniedziałek

18.00 rezerwacja

30.07.2019, wtorek

7.00 dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB dla Bernadety i Michała w 1. r. ślubu

31.07.2019, środa

18.00 rezerwacja

1.08.2019, czwartek

7.00 + Maria Galas – od rodziny Burkat i Ożóg

2.08.2019, piątek

7.00 ++ zmarli wypominani w wypomin-
kach

18.00 ++ Stanisław Góralik, Karolina żona, Krzysztof wnuk, dusze w czyśćcu cierpiące

3.08.2019, sobota

18.00 ++ Stanisław Góralik 10. r. śm., Jaddwiga żona

4.08.2019, niedziela

7.00 rezerwacja

9.00 ++ Paweł Podoba, Rozalia żona, Antonina córka, Andrzej zięć, Wojciech Bienias

11.00 dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwom, opiekę MB dla Bogumiły i Zbigniewa w 35. r. ślubu, Sylwii i Tomasza w 5. r. ślubu oraz Izabeli i Marcina w 1. r. ślubu

5.08.2019, poniedziałek

18.00 + Stanisław Filuciak 8. r. śm. – od żony i dzieci

6.08.2019, wtorek

7.00 + Zdzisław Antkiewicz – od rodziny Kuźmińskich

7.08.2019, środa

18.00 rezerwacja

8.08.2019, czwartek

7.00 + Grzegorz Janas – od pracowników firmy Marpol

9.08.2019, piątek

18.00 rezerwacja

10.08.2019, sobota

18.00 + Władysława Leśniak – od Marii i Stanisława Ślusarz

11.08.2019, niedziela

7.00 ++ Wiktoria Podoba 9. r. śm., Józef mąż, ich rodzice

9.00 ++ Jan Łapa, Maria córka, jego rodzice Salomea i Stanisław oraz bracia, Aniela i Jakub Gawel, Marian Oprzędek

11.00 rezerwacja

12.08.2019, poniedziałek

18.00 ++ Julia Świerczyńska r. śm, Józef mąż, Józef Sala, Rozalia żona, ich rodzice

13.08.2019, wtorek

7.00 + Dominik Zborowski

14.08.2019, środa

18.00 dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwom, opiekę MB dla Magdaleny i Bartosza w 10. r. ślubu

15.08.2019, czwartek

7.00 + Dominik Zborowski

9.00 ++ Józefa Burnos, Maria i Andrzej rodzice

11.00 rezerwacja

16.08.2019, piątek

18.00 + Maria Galas – od rodziny Galasów i Rudzkich

17.08.2019, sobota

18.00 + Władysława Leśniak – od Antoniny i Józefa z Węglówki

18.08.2019, niedziela

7.00 + Józef Ostafin, Bogusław Kochan

9.00 rezerwacja

11.00 + Władysław Łojas 4. r. śm.

19.08.2019, poniedziałek

18.00 + Andrzej Braś – od siostry Elżbiety z rodziną

20.08.2019, wtorek

7.00 + Grzegorz Janas – od rodziny Stelmachów

21.08.2019, środa

18.00 ++ Stanisław i Janina Sołtys, Stanisław syn, Paweł, Aniela i Wiktoria Polewka, Stanisław Węgrzyn, Rozalia żona, Franciszek syn, Maria Węgrzyn, Sławomir Ryńca

22.08.2019, czwartek

7.00 + Jan Folwarski – od rodziny Pustulów

23.08.2019, piątek

18.00 dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB dla całej rodziny

24.08.2019, sobota

18.00 rezerwacja

25.08.2019, niedziela

7.00 ++ Jan i Salomea Rusznica, Józef i Waleria Gorączko i ich dzieci

9.00 + Tomasz Żarski

11.00 ++ Marian Kalisz 27 r. śm., Stanisław, Józefa, Andrzej i Aniela dziadkowie

26.08.2019, poniedziałek

18.00 + Maria Galas – od Anny i syna Andrzeja z Trzemeśni

27.08.2019, wtorek

7.00 + Edward Zborowski

28.08.2019, środa

18.00 1) dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo dla rodziny

2) dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB dla Doroty i Grzegorza w r. ślubu

29.08.2019, czwartek

7.00 rezerwacja

30.08.2019, piątek

18.00 1) ++ Władysław i Maria Dąbrowa i Janina Salawa

2) + Józef Węgrzyn – od wnuczki Agnieszki z rodziną

31.08.2019, sobota

18.00 1) + Władysława Leśniak – od rodziny Majdów

2) + Józef Polewka

1.09.2019, niedziela

7.00 1) dziękczynno-błagalna w 18. r. urodzin Patrycji

2) W intencji ofiarodawców na ołtarz Bożego Ciała ze Strony Południowej

9.00 dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, opiekę MB, zdrowie dla rolników

11.00 1) rezerwacja

2) dziękczynno-błagalna z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo dla Konrada w 18. r. urodzin

15.30 ++ Jan i Władysława Tomal, Ryszard król, Stanisław i Jadwiga Góralik, Zbigniew Pazdro, Stanisław Fijał

2.09.2019, poniedziałek

7.00 ++ Stanisław Góralik, Karolina żona, Krzysztof wnuk, dusze w czyśćcu cierpiące

18.00 + Krzysztof Kasperczyk

3.09.2019, wtorek

7.00 1) + Edward Zborowski

2) ++ Zofia Kurowska 9 r. śm., Tadeusz, syn Ryszard

18.00 + Zdzisław Antkiewicz

4.09.2019, środa

7.00 + Stanisław i Zofia Szafraniec

18.00 1) ++ Paweł Kurowski, Władysława żona

2) ++ Stanisław i Antonina Tatka

5.09.2019, czwartek

7.00 + Tadeusz Włoch

18.00 + Zdzisław Antkiewicz – od rodziny Majka z Tyńca

2) dziękczynno-błagalna w r. ślubu Wandy i Andrzeja z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo

6.09.2019, piątek

7.00 ++ zmarli wypominani w wypomin-
kach
18.00 + Józef Węgrzyn 1. r. śm., – od żony
Marii

7.09.2019, sobota

7.00 ++ Jan Folwarski, Salomea żona,
Wojciech i Bogdan synowie

18.00 1) + Tadeusz Włoch – od żony Elż-
biety
2) ++ Rozalia Łapa, Władysław Łapa,
Celina Łapa, Maria i Bolesław
Zborowscy, Jan i Janina Kurowscy

8.09.2019, niedziela

7.00 dziekczynno-błagalna z prośbą o dal-
sze Boże błogosławieństwo, opie-

kę MB dla Jolanty i Stanisława
w 25. r. ślubu
9.00 + Barbara Malina 23 r. śm., Stefan
mał
11.00 1) + Bronisława Górecka – od wnuka
Pawła z żoną
2) + Maria Włoch – od Renaty z ro-
dziną
15.30 + Maria Kielbowicz

Kalendarium liturgiczne

15.07.2019, poniedziałek

Wspomnienie św. Bonawentury, bp i dr Kościoła

16.07.2019, wtorek

Wspomnienie NMP z Góry Karmel

18.07.2019, czwartek

Dzień powszedni albo wspomnienie św.
Szymona z Lipnicy, prezbitera

20.07.2019, sobota

Dzień powszedni albo wspomnienie bł.
Czesława, prezbitera

22.07.2019, poniedziałek

Święto św. Marii Magdaleny

23.07.2019, wtorek

Święto św. Brygidy, zakonnicy, patronki Eu-
ropy

24.07.2019, środa

Wspomnienie św. Kingi, dziewicy

25.07.2019, czwartek

Święto św. Jakuba, apostoła

26.07.2019, piątek

Wspomnienie Świętych Joachima i Anny
rodziców NMP

29.07.2019, poniedziałek

Wspomnienie św. Marty

30.07.2019, wtorek

Dzień powszedni albo wspomnienie św.
Piotra Chryzologa, bp i dr Kościoła

31.07.2019, środa

Wspomnienie św. Ignacego z Loyoli, pre-
zbitera

1.08.2019, czwartek

Wspomnienie św. Alfonsa Marii Liguorie-
go, bp i dr Kościoła

2.08.2019, piątek

Wspomnienie św. Piotra Juliana Eymarda,
prezbitera

3.08.2019, sobota

Dzień powszedni albo wspomnienie bł.
Czesława, prezbitera

5.08.2019, poniedziałek

Dzień powszedni albo rocznica poświęce-
nia rzymskiej Bazyliki NMP

6.08.2019, wtorek

Święto Przemienienia Pańskiego

7.08.2019, środa

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Ka-
jetana, prezbitera

8.08.2019, czwartek

Wspomnienie św. Dominika, prezbitera

9.08.2019, piątek

Święto św. Teresy Benedykty od Krzyża,
dziewicy i męczennicy

10.08.2019, sobota

Święto św. Wawrzyńca, diakona i męczen-
nika

13.08.2019, wtorek

Święto NMP Kalwaryjskiej

14.08.2019, środa

Wspomnienie św. Maksymiliana Marii Kol-
bego, prezbitera i męczennika

15.08.2019, czwartek

Uroczystość Wniebowzięcia NMP

16.08.2019, piątek

Dzień powszedni albo wspomnienie św.
Stefana Węgierskiego, króla

17.08.2019, sobota

Święto św. Jacka, prezbitera, patrona archi-
diecezji krakowskiej

20.08.2019, wtorek

Wspomnienie św. Bernarda, opata i dr Ko-
ścioła

21.08.2019, środa

Wspomnienie św. Piusa X, papieża

22.08.2019, czwartek

Wspomnienie NMP Królowej

23.08.2019, piątek

Dzień powszedni albo wspomnienie św.
Róży z Limy, dziewicy

24.08.2019, sobota

Święto św. Bartłomieja, apostoła

26.08.2019, poniedziałek

Uroczystość NMP Częstochowskiej

27.08.2019, wtorek

Wspomnienie św. Moniki

28.08.2019, środa

Wspomnienie św. Augustyna, bp i dr Ko-
ścioła

29.08.2019, czwartek

Wspomnienie męczeństwa św. Jana Chrzcici-
ciela

3.09.2019, wtorek

Wspomnienie św. Grzegorza Wielkiego, pa-
pieża i dr Kościoła

7.09.2019, sobota

Dzień powszedni albo wspomnienie św.
Melchiora Grodzieckiego, prezbitera

CHRYZTY

Zofia Julia Owczarkiewicz

Liliana Janina Kurowska

Helena Maria Burda

Kinga Anna Wójtowicz

Zofia Sabina Syska

Mikołaj Krzysztof Łakomy

Liliana Róża Zawada

ŚLUBY

Dawid Mirosław Szymalski

i Klaudia Agnieszka Braś

POGRZEBY

+ Zofia Dymek

+ Zofia Henryka Szlachetka

Czytania mszalne na niedziele

21 lipiec 2019 r., 16. niedziela zwykła

*Jezus przyszedł do jednej wsi. Tam pewna
niewiasta, imieniem Marta, przyjęła Go do
swego domu. Miała ona siostrę, imieniem
Maria, która siadła u nóg Pana i przysłuchi-
wała się Jego mowie (Łk 10, 38n).*

28 lipiec 2019 r., 17. niedziela zwykła

*Z Chrystusem pogrzebani jesteście w chrzcie,
z Nim też razem zostaliście wskrzeszeni
przez wiarę w moc Boga, który Go wskrzesił
(Kol 2, 12).*

4 sierpień 2019 r., 18. niedziela zwykła

*Powiedział też do nich: „Uważajcie i strzeżcie
się wszelkiej chciwości, bo nawet gdy ktoś ma
[wszystkiego] w nadmiarze, to życie jego ma
zależeć od jego mienia” (Łk 12, 15).*

11 sierpień 2019 r., 19. niedziela zwykła

*Bo gdzie jest skarb wasz, tam będzie i serce
wasze (Łk 12, 34).*

18 sierpień 2019 r., 20. niedziela zwykła

*Przyszedłem ogień rzucić na ziemię i jakże
pragnę, ażeby już zapłonął. Chrzest mam
przyjąć, i jakiej doznaję udręki, aż się to sta-
nie (Łk 12, 49).*

25 sierpień 2019 r., 21. niedziela zwykła

*Usiłujcie wejść przez ciasne drzwi; gdyż wie-
lu, powiadam wam, będzie chciało wejść,
a nie zdołają (Łk 13, 24).*

1 września 2019 r., 22. niedziela zwykła

*Jeśli cię kto zaprosi na ucztę, nie zajmuj
pierwszego miejsca, by czasem ktoś znako-
mitszy od ciebie nie był zaproszony przez
niego. Wówczas przyjdzie ten, kto was obu
zaprosił, i powie ci: „Ustąp temu miejscu!”;
i musiałbyś ze wstydem zająć ostatnie miej-
sce (Łk 14, 8nn).*

8 września 2019 r., 23. niedziela zwykła

*Kto nie dźwiga swego krzyża, a idzie za Mną,
ten nie może być moim uczniem (Łk 14, 27).*

O G Ł O S Z E N I E

Kryteria dochodowe uprawniające do otrzymania pomocy związanej z dożywianiem od października wynoszą: – **1402 PLN/netto** dla osoby samodzielnie prowadzącej gospodarstwo domowe; – **1056 PLN/netto** dla osoby w rodzinie. W związku z tym zachęcamy osoby, które nie przekraczają tego kryterium do zgłaszania się w miesiącu sierpniu do MOPS w Myślenicach, ul. Słowackiego 82 po skierowania do korzystania z tej pomocy w naszej Parafii w Jaworniku. Skierowania należy dostarczyć do Kancelarii Parafialnej do końca sierpnia 2019 roku.

Bierzmowanie

Poświęcenie domu katechetycznego